

[Knud Lind]

måde: at blive dansk eller ikke blive dansk, det er problemet, som man må tage stilling til i forbindelse med undervisningen af udlændinge. Skik følge eller land fly. Sagt med andre ord: blive integreret i det danske samfund, først og fremmest ved at tilegne sig det danske sprog.

Hvis man ikke i undervisningen af udlændinge først og fremmest stiler måltrettet mod en integrering i det danske samfund, går det, som indvandrerne skriver i indvanderrapporten på side 19:

»De er blevet til en blanding med to halve sprog, med to halve kulturer og traditioner, med to halve identiteter . . . . De er blevet til to halve mennesker.«

Hvis ikke indvandrerbørn skal blive en speciel taberklasse eller et sprogproletariat, bør man i stedet for som anført i forslaget sætse først og fremmest på det danske sprog.

I Læsepædagogen nr. 2 af 1981, side 11, står der:

»Danskernes tolerancetærskel over for anderledes talende, og det gælder såvel dialekt- som accenttalende, er ganske lav.«

Det er således afgørende, at man sætser først og fremmest på det danske sprog fremfor på modersmålsundervisningen, som VS jo her har sætset meget hårdt på. Det er mit indtryk, at beslutningsforslaget er velmenende, men ikke helt tager højde for dobbeltsprogsproblemerne og slet ikke tager højde for modersmålsundervisningens pris i sin fulde konsekvens.

I socialstyrelsens rapport om indvandrerbørn kan man på side 11 læse om den risiko, som er forbundet med beslutningsforslaget. Der står på side 11:

»Der kan være risiko for, at indvandrerbørn, som i forvejen kommer fra splittede hjem, oplever sig som så splittede imellem to kulturer, to loyaliteter, at det kan medføre identitetskriser med alvorlige psykiske skader til følge, men det kan også give sig udtryk i manglende selvtillid, negativitet, aggressioner eller fejludviklinger.«

Det er mit indtryk, at VS op til kommunevalget forsøger sig med sin sædvanlige overbudspolitik uden skelen til prisen i en tid, hvor kommunerne på alle andre måder forsøger at spare. Når man så tænker på, at man allerede i forvejen i bekendtgørelsen om folkeskolens undervisning, § 11, skriver:

»Det påhviler kommunen at tilbyde fremmedsprogede elever, der er optaget i folkeskolen som undervisningspligtige, undervisning i deres modersmål, medmindre de undervises heri på anden måde.«

Hvordan ligger det så i øvrigt med indvandrernes motivation for at lære dansk? Ifølge Danske Kommuner nr. 18 er den fantastisk lille. Lederen af Ishøjs indvandrerkontor, Edith Tabassum, siger som svar:

»Vi lavede sidste år en undersøgelse over 120 tyrker fra 16 til 18 år, som alle var kommet inden for et par år, og som vi vidste ikke talte særlig godt dansk. Vi skrev til dem på tyrkisk, at vi nu i samarbejde med ungdomsskolen ville lave en klasse, hvor de kunne lære så meget dansk, at de kunne få en 9. klasses afgangsprøve i dansk. Der meldte sig én. Så skrev vi én gang til – så fik vi fem, deraf var to pakistanere. Vi fik en klasse op at stå med de 5-6 stykker, men motivationen var ikke stor. Man betragter Tyrkiet som et kommende stort land, det bliver det tyrkiske sprog, som vinder overalt, man er meget stolt . . .«

Taletiden er udløbet, så jeg må komme igen i anden omgang.

Første næstformand (Enggaard):

Så længe forretningsordenen tillader det!

Ebba Strange (SF):

Jeg synes, det er meget godt, at VS har fremsat dette forslag igen i år. Vi kom jo et stykke vej i uddannelsesudvalget sidste vinter, og vi fik bl. a. en hel del materiale fra undervisningsministeriet, som undervisningsministeren også sagde i sit indlæg, en lang række spørgsmål fik vi besvaret, og der er også sket nogle ting på området, som undervisningsministeren pegede på har forbedret situationen for indvandrerbørnene. Alligevel er der langt igen. Jeg håber ikke, jeg har været alt for uopmærksom, da undervisningsministeren svarede; jeg vil i alt fald prøve at stille hende et spørgsmål, et spørgsmål, der er knyttet til punkt 2 i VS' forslag om, at i folkeskolens første klasser skal undervisningen af indvandrerbørn i vid udstrækning foregå på deres eget modersmål. Jeg synes, det kunne være interessant, hvis man forsøgs-mæssigt sagde: her har vi nogle børn, som er meget bundet i deres eget modersmål, og for